

[Dohrmann]

sag diskuteres, så det må nok siges at høre ind under det, der hedder hyklери.

Selv om der har været skrevet meget om denne sag, er det trods alt ikke alle, der er klar over, hvad der egentlig er foregået. Da Galbraith søger dansk indfødsret og henvender sig til politiet, begår politiet den fejl, at det ikke vil udlevere et ansøgningsskema til Galbraith, fordi – som de siger – han ikke har været her længe nok. Alle her i salen ved, at det selvfølgelig ikke er politiet, der afgør, om vedkommende skal have lov til at søge, men på grund af den fejl, politiet begik, og som senere blev rettet, kommer Galbraiths ansøgning så sent ind, at ansøgningen ikke bliver behandlet, før lovforslaget går i trykken. Hverken socialdemokrater eller radikale kan vel mene, at det, at politiet har begået en fejl, skal komme en ansøger til skade. Sådan ligger landet.

Der bliver sagt, at vi tidligere er gået imod nogle indstillinger. Ja men det drejede sig om helt andre sager. Det ligger simpelt hen i, at vi vurderer i hvert enkelt tilfælde, om vedkommende også har gjort sig fortjent til at være dansk statsborger. Her har vi altså en person, som til marts har været her i 5 år, som taler flydende dansk, som har etableret sig i Danmark, og som nu til og med er blevet udtaget til at spille på det danske landshold. Derfor haster sagen. Jeg mener, at hvis man ikke vil støtte et sådant ændringsforslag, så er man simpelt hen langt ude.

Særlig de radikale, fru Janne Normann, har optrådt ultrakonservativt – og jeg tænker ikke engang på vores konservative folkeparti, det bliver nærmest på McCarthy-tidens USA eller noget i den stil. Sådan har fru Janne Normann optrådt i denne sag. Det er ubegribeligt.

Nu hørte vi godt nok, at socialdemokratiet ikke kunne støtte ændringsforslaget. Jeg er virkelig spændt på, hvordan sportens ministeren vil stemme her. Uanset hvilket parti vi tilhører, er vi vel, når vi sender et landshold ud, alle sammen interesseret i, at det går det så godt som muligt. Derfor forventer jeg i hvert fald, at sportens minister støtter dette ændringsforslag, sådan at det danske ishockeylandshold kan gøre sig fortjent.

Som sagt bør det ikke skade ansøgeren, at politiet har begået en fejl.

Janne Normann (RV):

Det er godt gjort, at det nu skal kaldes ultrakonservatisme at afslå at foretage en særlig favorisering af de fine – eller hvad vi nu skal kalde en ishockeyspiller. Vores holdning har selvfølgelig heller ikke noget med synet på sporten at gøre.

Jeg vil gerne sige til SF, at man måske kan have sympati for at nedsætte åremålskravet til folk, der søger indfødsret, det kan være meget rimeligt, men dette er ikke måden at gøre det på. Man må tage praksis op og få den ændret, man gør det ikke ved enkelttilfælde. Især må det undre at se sådan noget fra et parti, som for ganske kort tid siden med harme gik imod at tage enkelttilfælde ned i salen og påtalte det uheldige præcedens, det kunne danne. Det her er et slag mod al anstændighed, og man forbavses over at se, at netop de samme partier, som var imod, at man tog enkelttilfælde ned i salen, går ind for, at vi skal gøre en undtagelse.

Dette er en favorisering af de fine, som jeg sagde. Det er en favorisering af en person, som man altså synes spiller en ganske særlig rolle for Danmark. Jeg vil gøre opmærksom på, at man tidligere har brugt en professorregel, når det gjaldt indfødsret, idet folk, der var af særlig værdi for Danmark, kunne optages tidligere end ellers. De kunne få en slags rabat med hensyn til åremålet, når det gjaldt om at blive danske statsborgere. Den regel har man ikke brugt i mange år, fordi man for 6–7 år siden besluttede, at det var uværdigt, at man havde sådan en udemokratisk regel, der sagde, at de, der havde en særlig værdi, kunne få særlig lempelige vilkår.

Der er sket en administrativ fejl, idet Galbraith ikke har fået udleveret sit ansøgningsskema, men jeg må lige gøre opmærksom på, at hvis man tror, det er en god begrundelse for at tage hans sag ned i salen, så må man tro om igen. Hvis det var gået helt normalt og han havde fået sit ansøgningsskema og var blevet behandlet i indfødsretsudvalget, så er det aldeles sandsynligt, at han ikke var blevet optaget, for han har jo ikke boet her i landet i 5 år. Den forklaring duer altså ikke. Han var aldrig blevet optaget på almindelig vis, og det skal da ikke være en særlig fordel for ham, at han er blevet behandlet forkert.

Jeg synes, at det er uforståeligt, at der er nogle partier, der vil være med til at danne et nyt præcedens. Det er en inhuman praksis, som hermed bliver genetableret.